

Intervju med Hans-Åke Lundberg, intervjuperson nr 9

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:54:02

Datum: 2018-04-18

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Ett kontorsrum på Volvo TC i Torslanda

Tid: 9.30-10.30

Intervju med Hans-Åke Lundberg

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:01]: Då så, ja säg någonting.

Talare [00:00:02]: Så, är det bra så?

Intervjuare [00:00:04]: Ja, jättebra. Tack.

Talare [00:00:06]: Ja.

Intervjuare [00:00:06]: Ja, då börjar vi då. Vad heter du?

Talare [00:00:09]: Jag heter då Hans-Åke Lundberg.

Intervjuare [00:00:10]: Och hur gammal är du?

Talare [00:00:11]: Nu är jag 70 år.

Intervjuare [00:00:14]: Var bor du?

Talare [00:00:15]: Jag bor i Gamlestan.

Intervjuare [00:00:18]: Var är du född?

Talare [00:00:18]: Var?

Intervjuare [00:00:21]: Ja.

Talare [00:00:21]: Äh, ja det är ju på BB då va, men i Sandarna.

Intervjuare [00:00:28]: Och vad arbetar du med eller sysselsättning nu?

Talare [00:00:31]: Det är ju reparatör då, på den dagen.

Intervjuare [00:00:33]: Ha. Kan du säga någonting om var vi sitter nu?

Talare [00:00:37]: Ja, nu sitter vi på taket här så på Volvo TC, Torslanda.

Intervjuare [00:00:43]: Ja.

Talare [00:00:44]: Och ja.

Intervjuare [00:00:47]: Man ser massa, jättestort tak utanför fönstret här.

Talare [00:00:48]: Javisst. Jajamen, det är, det är liksom taket till monteringsfabriken då va, är det ju.

Intervjuare [00:00:57]: Ja.

Talare [00:00:59]: Och det hade vi förut faktiskt mycket som, ska jag kanske inte säga men, sovplats på sommaren.

Intervjuare [00:01:06]: Okej [skrattar 00:01:06]. Det fanns tid för det då?

Talare [00:01:11]: Nja, det, tid och tid, det var ju raster liksom va.

Intervjuare [00:01:14]: Okej. [skrattar 00:01:15]

Talare [00:01:15]: Man gick där och la sig.

Intervjuare [00:01:15]: Hur hamnade du här?

Talare [00:01:18]: Ja, det var ju yrkesskola då först och främst.

Intervjuare [00:01:22]: Ja.

Talare [00:01:22]: Och äh, det var väl inte meningen att jag skulle börja på Volvo, utan jag hade sökt jobb ute på stan.

Intervjuare [00:01:34]: Ja.

Talare [00:01:34]: Och jag menade på att jag skulle komma tillbaka då, det var på Svenska Fläkt, var det.

Intervjuare [00:01:43]: Ja.

Talare [00:01:44]: Komma tillbaka liksom, närmare när jag slutade skolan då va.

Intervjuare [00:01:48]: Mm.

Talare [00:01:49]: Och ja, skulle jag göra då va. Men då, under den tiden så trasslade jag till det då va, så att min flickvän blev ju med barn och, ja.

Intervjuare [00:02:03]: [skrattar 00:02:03]

Talare [00:02:03]: Det ena med det andra va. Och då blev det ju att, man måste ju ha försörjnings, hemma, inte som resemonter då. Så hemma.

Intervjuare [00:02:15]: Ja.

Talare [00:02:16]: Och då jobbade min bror här på Volvo.

Intervjuare [00:02:19]: Okej.

Talare [00:02:19]: Och han visste ju min bakgrund med utbildningen då va, och såhär så att, han äh, sa att jag skulle gå och söka, och sen, på ett ställe som hette Kveckens verkstad, kallade vi det för.

Intervjuare [00:02:38]: Jaha.

Talare [00:02:38]: Det var centralverkstad här alltså på Volvo Torslanda.

Intervjuare [00:02:42]: Ja.

Talare [00:02:42]: Äh, och det gjorde jag väl så sätt att jag gick inte dit upp till Kveckens verkstad utan jag sökte ju på Volvo om vi säger va, jobb va.

Intervjuare [00:02:54]: Ja.

Talare [00:02:54]: Och då fick jag på Underhålls Silan istället va.

Intervjuare [00:03:01]: Jaha.

Talare [00:03:01]: Och det ångrar jag ju inte.

Intervjuare [00:03:05]: Vad innebar det?

Talare [00:03:05]: För att det var ett mer rörligt arbete.

Intervjuare [00:03:10]: Ja, underhåll, det är reparation utav... ?

Talare [00:03:11]: Reparation utav verktyg, eller maskiner och allting sånt som...

Intervjuare [00:03:15]: Jaha, ja.

Talare [00:03:16]: vi tillverkar bilar utav va.

Intervjuare [00:03:17]: Ja, ja. Så du tillverkade inte bilar utan du lagade det som tillverkar bilar?

Talare [00:03:23]: Precis.

Intervjuare [00:03:24]: Aha. Ja. Och det har du gjort hela tiden?

Talare [00:03:26]: Det har jag gjort hela tiden. Jodå, nej så att, på den vägen är det, jag kom in då på Underhåll då va.

Intervjuare [00:03:39]: Ja.

Talare [00:03:39]: Jag började TB, en månad i TB, och sen ner till TC då va, och sen ett år uppe i TA. För det var underhållsverkstan var hela vägen.

Intervjuare [00:03:55]: Ja, okej.

Talare [00:03:55]: TA, TB, TC. Ja så hade.

Intervjuare [00:03:57]: Vad står det för, TA, TB, TC?

Talare [00:04:00]: Det är karossverkstad, måleriet, och monterings.

Intervjuare [00:04:06]: Och T står för Torslanda?

Talare [00:04:09]: Torslanda.

Intervjuare [00:04:09]: Och så A är olika... ?

Talare [00:04:11]: Ja just det.

Intervjuare [00:04:12]: Ja okej, okej.

Talare [00:04:12]: Mm. Jo men, så att, jag fick gå runt då va och känna på olika ställen. Och sen då så stannade jag då eller ja så blev jag då stationerad vid TC.

Intervjuare [00:04:26]: Hade du tänkt att du skulle stanna här på Volvo, eller? Jag har hört många som säger, nej det var inte meningen, jag skulle bara jobba ett tag, och sen blev det ett år, och sen...?

Talare [00:04:36]: Ja, vad, ja tanken var ju liksom att jag skulle ju försörja min familj va.

Intervjuare [00:04:43]: Ja.

Talare [00:04:43]: Och, det gjorde jag ju i och för sig, okej vi tjänade ju så jädra dåligt så det var ju, alltså då när jag började om du tänker dig va.

Intervjuare [00:04:53]: Ja, ja.

Talare [00:04:53]: Jag hade tre och 75 eller någonting sånt där i timman.

Intervjuare [00:04:59]: När var detta?

Talare [00:04:59]: 65.

Intervjuare [00:05:01]: 65, ja.

Talare [00:05:01]: Och dom fullbetalda hade ju sju kronor va. Så det var en jädra skillnad va.

Intervjuare [00:05:07]: Aha, aha, det är dubbelt så mycket nästan.

Talare [00:05:08]: Javisst. Så att det är ju inte som idag, du får full lön direkt du kommer hit då. Utan det var ju sju år i yrket.

Intervjuare [00:05:21]: Jaha, jaha.

Talare [00:05:23]: Så att, det var ju tur att frugan jobbade då också.

Intervjuare [00:05:27]: Ja.

Talare [00:05:27]: För jag gifte mig ju då va.

Intervjuare [00:05:28]: Ja.

Talare [00:05:29]: Tidigt.

Intervjuare [00:05:28]: Du var väldigt ung då?

Talare [00:05:29]: Ja, jag var 17 år när jag gifte mig.

Intervjuare [00:05:32]: Det, krävdes det sånt där tillstånd från kungen eller någonting va?

Talare [00:05:35]: Jajamen, jajamen.

Intervjuare [00:05:36]: [skrattar 00:05:36] Ja skrev till kungs hette det.

Talare [00:05:37]: Jajamen.

Intervjuare [00:05:38]: Jaja visst. Och hon var lika ung?

Talare [00:05:40]: Vad sa?

Intervjuare [00:05:40]: Din fru var lika ung?

Talare [00:05:43]: Ja, hon var ett år yngre än mig.

Intervjuare [00:05:44]: Ännu yngre.

Talare [00:05:45]: Eller jae, ett halvår kan vi säga, ett halvår.

Intervjuare [00:05:47]: Ja. Ja. Hur var det då, att vara så ung och bli förälder och?

Talare [00:05:53]: Ja det var la inte bra egentligen va. Det funkade ju då va, men om vi ser tillbaka så var det ju rena katastrofen egentligen.

Intervjuare [00:06:02]: Ja, men det märkte du inte då?

Talare [00:06:06]: Nej, det var ju så det skulle vara va, du skulle ta hand om det som du har ställt till med.

Intervjuare [00:06:09]: Ja, ja, ja ja [skrattar 00:06:10].

Talare [00:06:10]: Ja men så var det va. Så att.

Intervjuare [00:06:15]: Vart bodde ni?

Talare [00:06:15]: Vi bodde i Gamlestan då.

Intervjuare [00:06:18]: Jaha.

Talare [00:06:18]: I en gammal etta där. Ja, det var...

Intervjuare [00:06:26]: Det lät som omodernt.

Talare [00:06:27]: Ja, ja, totalt omodernt.

Intervjuare [00:06:29]: Kallvatten och.

Talare [00:06:30]: Jaja.

Intervjuare [00:06:31]: Dass på gården.

Talare [00:06:33]: Vad sa?

Intervjuare [00:06:33]: Dass på gården, eller i svalen?

Talare [00:06:34]: Nej, det hade vi på svalen, delade med grannen då.

Intervjuare [00:06:38]: Jaja.

Talare [00:06:39]: Nej det var ju, var rena misären får jag säga.

Intervjuare [00:06:46]: Hur länge bodde ni där då?

Talare [00:06:48]: Där bodde jag i ett och ett halvt år.

Intervjuare [00:06:51]: Ja.

Talare [00:06:51]: Så flyttade vi ut till Agnesberg sedan där va.

Intervjuare [00:06:55]: Och det var modern va?

Talare [00:06:55]: Ja det var ju nybyggt.

Intervjuare [00:06:57]: Det var nybyggt då, jaha.

Talare [00:06:59]: Ja, så att, det var ju insatslägenheter då va.

Intervjuare [00:07:02]: Ja.

Talare [00:07:04]: Så vi åkte ju upp på kvällarna och tittade hur långt dom hade kommit med våran lägenhet.

Intervjuare [00:07:08]: Ja, ni gick och drömde där.

Talare [00:07:10]: Ja.

Intervjuare [00:07:11]: Ja [skrattar 00:07:12]

Talare [00:07:14]: Nej, så det var ju, det var ju skönt att komma dit upp va.

Intervjuare [00:07:17]: Ja det måste ju varit en stor skillnad då.

Talare [00:07:19]: Ja, ja, ja. Visst. Otympligt.

Intervjuare [00:07:22]: Ja.

Talare [00:07:22]: Jag menar, komma ifrån det stället där nere då va, och så dit upp, badrum, allting, he, det var ju så jävla fint.

Intervjuare [00:07:34]: Varmt vatten.

Talare [00:07:35]: Ja och så var det sån där, det var tvåvånings-etage.

Intervjuare [00:07:37]: Jaha.

Talare [00:07:38]: Lägenheter då, eller vad säger jag, trapp, loftgångshus.

Intervjuare [00:07:46]: Jaja, ja.

Talare [00:07:47]: Kan du tänka dig va.

Intervjuare [00:07:47]: Ja, ja.

Talare [00:07:48]: Så vi hade ju en uteplats och, ja.

Intervjuare [00:07:52]: Men ni hade råd att köpa den då fast du sa ni tjänade så dåligt så kunde ni köpa en insats?

Talare [00:07:57]: Ja, det var ju låna pengar vet du, det var bara låna. Var inget annat att göra.

Intervjuare [00:08:01]: Ja, det var, det var inga problem att få lån då?

Talare [00:08:03]: Nej, nej, vi fick ju det på Volvo vet du.

Intervjuare [00:08:06]: Ja, ja, det var...

Talare [00:08:07]: Jaja, dom ställde upp med och lånade ut va, så att det var inga problem.

Intervjuare [00:08:12]: Hade dom varit med och byggt detta, hade dom varit med och byggt, Volvo också? Hade dom varit med och byggt området?

Talare [00:08:16]: Nej.

Intervjuare [00:08:17]: Nej, utan.

Talare [00:08:18]: Nej, nej. Det hade dom inte varit.

Intervjuare [00:08:21]: För jag vet ju, Volvo hade ju också ett intresse av att det byggdes bostäder, för det flyttade ju hit en massa folk som sen skulle börja jobba.

Talare [00:08:27]: Ja, dom hade ju problem med att få hit folk, alltså eller att få dom till att ha tak över huvudet va.

Intervjuare [00:08:32]: Ja, ja.

Talare [00:08:34]: Men, nej det var ju, ja, som vi hade köpt själva då den lägenheten va.

Intervjuare [00:08:43]: Och där blev ni kvar sen?

Talare [00:08:45]: [harklar sig 00:08:45] Jao, stannade väl där i två, tre år.

Intervjuare [00:08:53]: Ja. Och sen då?

Talare [00:08:56]: Ja och så flyttade vi ut till Hammarkullen.

Intervjuare [00:08:59]: Till Hammarkullen?

Talare [00:09:00]: Ja.

Intervjuare [00:09:00]: Och det, då måste det ha varit alldeles nybyggt?

Talare [00:09:02]: Ja, ja. Precis.

Intervjuare [00:09:05]: Var bodde du någonstans då i Hammarkullen?

Talare [00:09:07]: Eh, vi bodde på Gropens gård.

Intervjuare [00:09:10]: Jaha. Ja du vet, vi pratade ju om Jensen att han skrev om Hammarkullen också, för den tiden precis.

Talare [00:09:15]: Mm. Bodde vi då, men det var inte, det var bara en visit.

Intervjuare [00:09:22]: Ja.

Talare [00:09:22]: För det...

Intervjuare [00:09:21]: Det är dom radhusen där va?

Talare [00:09:24]: Nej, det är trevåningshus.

Intervjuare [00:09:27]: Jaså tre, jaja trevåningshusen, okej.

Talare [00:09:29]: Ja. Men vi trivdes inte alls där va.

Intervjuare [00:09:34]: Varför inte då?

Talare [00:09:36]: Nej det var ju inte alls den kulturen utav människor som vi var vana vid då va.

Intervjuare [00:09:39]: Ja.

Talare [00:09:41]: Såhär det var ju, så om vi säger då, invandrare då.

Intervjuare [00:09:45]: Ja, det var mycket folk som flyttade in där?

Talare [00:09:47]: Ah, precis.

Intervjuare [00:09:49]: Var det mycket finnar, jugoslaver?

Talare [00:09:49]: Ja, finnar, jugoslaver, ja.

Intervjuare [00:09:51]: Norrlänningar, dom är i och för sig inte invandrare men.

Talare [00:09:53]: Hm?

Intervjuare [00:09:54]: Norrlänningar har jag hört också, mycket norrlänningar?

Talare [00:09:56]: Ja, det är möjligt, det vet jag inte.

Intervjuare [00:09:57]: Nja.

Talare [00:09:58]: Men dom har jag ju inte ont av dom heller i och för sig va. Men i vilket fall som helst, eh, vi flyttade ner till Agnesberg igen då va.

Intervjuare [00:10:06]: Okej.

Talare [00:10:06]: Till ett annat område.

Intervjuare [00:10:08]: Ja.

Talare [00:10:10]: Och, ja, fick tag i en hyfsad lägenhet då va.

Intervjuare [00:10:14]: Ja.

Talare [00:10:14]: Som räckte till oss va, om vi säger va.

Intervjuare [00:10:17]: Ja.

Talare [00:10:18]: För då var det ju en, en till på väg va.

Intervjuare [00:10:21]: En till, jaha.

Talare [00:10:22]: Ja, och sen hade vi tre barn va, helt plötsligt.

Intervjuare [00:10:24]: Ja, ja. [skrattar 00:10:25]

Talare [00:10:26]: Sen bodde vi ju där då till 1970, fan var det, 70, nej, ått, 88, 89 någonting.

Intervjuare [00:10:43]: Så barnen gick i skolan där och så?

Talare [00:10:44]: Ja, ja.

Intervjuare [00:10:45]: Ja.

Talare [00:10:45]: Sen skilde vi oss då va.

Intervjuare [00:10:46]: Jaha.

Talare [00:10:47]: Det är så.

Intervjuare [00:10:47]: Jaha, okej.

Talare [00:10:48]: Så då flyttade jag ju runt i, ja Hisingen, på Biskopsgården, och Gamlestan och lite överallt va.

Intervjuare [00:10:56]: Ja. Du har bott i flera olika delar av Göteborg alltså.

Talare [00:10:59]: Ja, just det.

Intervjuare [00:11:01]: Aa.

Talare [00:11:03]: Sen flyttade jag tillbaka till Gamlestan då va.

Intervjuare [00:11:05]: Så nu är du tillbaks i Gamlestan.

Talare [00:11:07]: Nu är jag tillbaka igen.

Intervjuare [00:11:07]: [skrattar 00:11:07] Hur känns det då?

Talare [00:11:09]: Nej det känns bra.

Intervjuare [00:11:11]: Ja.

Talare [00:11:12]: Öh.

Intervjuare [00:11:13]: Det har hänt mycket där också?

Talare [00:11:15]: Ja, ja ja, visst det är ju rensat allting liksom va.

Intervjuare [00:11:19]: Ja, det byggs nytt och...

Talare [00:11:20]: Ja.

Intervjuare [00:11:21]: Mm, mm.

Talare [00:11:22]: Så att. Nej, det, jag trivs ju va, men ja har ju andra som inte trivs va, men det är ju deras sak va.

Intervjuare [00:11:32]: Ja, ja.

Talare [00:11:33]: Jag har ju, liksom min hobby då det är ju köra motorcykel va.

Intervjuare [00:11:37]: Okej.

Talare [00:11:38]: Och jag har ju två motorcyklar och dom, jag menar, jag ska ju ha garage till det va, och det får du inte var som helst.

Intervjuare [00:11:45]: Det har du i Gamlestan?

Talare [00:11:46]: Det har jag i Gamlestan.

Intervjuare [00:11:49]: Aha.

Talare [00:11:49]: Så där har jag garage till dom va.

Intervjuare [00:11:51]: Ja, ja och mekar mycket med dom och så?

Talare [00:11:53]: Ja, för jag skulle ju aldrig låta dom stå ute på natten till exempelvis.

Intervjuare [00:11:57]: Aha. Det är dina ögonstenar?

Talare [00:12:00]: Vad sa du?

Intervjuare [00:12:00]: Det är dina ögonstenar?

Talare [00:12:01]: Ja, ja, absolut, absolut.

Intervjuare [00:12:03]: Vad är det för motorcyklar?

Talare [00:12:06]: Ja nu är det en BMW och en Honda.

Intervjuare [00:12:06]: Jaha. BMW det är en sån här stor tung med... ?

Talare [00:12:10]: Nej. Nej, nej, jag hade ju en stor Honda förut va om vi säger.

Intervjuare [00:12:14]: Ja.

Talare [00:12:14]: Jag hade två Hondor förut, och den stora då, jag har ju MS-sjukdom va. Så att krafterna börjar ju försvinna mera och mer va.

Intervjuare [00:12:27]: Ja.

Talare [00:12:27]: Och den var för stor då den cykeln.

Intervjuare [00:12:30]: Aha.

Talare [00:12:30]: Så därför så var jag tvungen att byta ner mig då, till en mindre cykel.

Intervjuare [00:12:34]: Ja, lite lättare en sådan, ja.

Talare [00:12:36]: Precis. Så att, ja. På så, på den vägen är det och, ja.

Intervjuare [00:12:47]: Men du har trivts här på Volvo också då, eftersom, du har ju blivit kvar här länge?

Talare [00:12:54]: Ja, ja ja jo visst har jag trivts, det är inget snack om det. Jag menar, arbetsuppgiften som jag har.

Intervjuare [00:13:03]: Ja.

Talare [00:13:03]: Den är ju väldigt bra för min del i vilket fall.

Intervjuare [00:13:08]: Ja, ja.

Talare [00:13:08]: För att det, jag slipper och stå och göra, och 100, 1000-tals prylar utav en grej va, utan dom kommer in folk va och säger, kan du hjälpa mig att göra någonting sånt här.

Intervjuare [00:13:22]: Ja.

Talare [00:13:23]: Jaha, så ritar vi lite granna och sådär va, och så gör jag någonting va.

Intervjuare [00:13:28]: Det verkar...

Talare [00:13:27]: Så får jag prova det va.

Intervjuare [00:13:29]: Ja, det verkar...

Talare [00:13:31]: Om det passar.

Intervjuare [00:13:31]: Det verkar som att du måste tänka själv och vara kreativ.

Talare [00:13:33]: Ja, ja.

Intervjuare [00:13:34]: Och lösa problem som ingen riktigt.

Talare [00:13:37]: Så är det.

Intervjuare [00:13:37]: Ja, ja. Ja det verkar omväxlande också då?

Talare [00:13:39]: Ja, ja. Absolut.

Intervjuare [00:13:41]: Kan prata med en del som är på banan och pratar om balanser och det liksom är så, tajtare och tajtare säger dom.

Talare [00:13:47]: Ja, ja visst.

Intervjuare [00:13:52]: Dom säger att det, en av dom stora grejerna med Volvo, det är kamratskapet, mellan arbetskamraterna.

Talare [00:13:59]: Ja, det är ju det.

Intervjuare [00:14:00]: Men det finns väldigt lite tid för det.

Talare [00:14:00]: Jajemen. Ja, det kan jag tänka mig, för jag menar det, det, jag menar, produktionen som så den är hög va.

Intervjuare [00:14:11]: Ja.

Talare [00:14:11]: Och det går ju inte gå omkring och skoja.

Intervjuare [00:14:14]: Nej.

Talare [00:14:14]: På line alltså.

Intervjuare [00:14:17]: Nej, nej.

Talare [00:14:17]: Det gör det inte. Utan dom är ju liksom koncentrerad på det dom ska göra.

Intervjuare [00:14:24]: Ja, vi pratade om det att samhällsutvecklingen, att den har blivit liksom tajtare och tidspress och...

Talare [00:14:31]: Jo, jo, ja, jamen.

Intervjuare [00:14:30]: Liksom effektivare och.

Talare [00:14:33]: Så är det ju.

Intervjuare [00:14:34]: Ja.

Talare [00:14:34]: Absolut. Så att, ja. Vi hade det ju liksom mer flexibelt förut va.

Intervjuare [00:14:44]: Ja. Men ditt jobb måste ju ändå vara, där kan man inte riktigt mäta sekunder på att tillverka någon reservdel som inte finns utan...

Talare [00:14:52]: Nej nej, det får ju ta den tid det tar va.

Intervjuare [00:14:55]: Ja. Har det förändrats ditt jobb, då, jag menar förr var det väl mer mekaniskt och kanske mer elektroniskt nu eller?

Talare [00:15:03]: Nej jag jobbar ju inte alls med elektronik.

Intervjuare [00:15:06]: Nej.

Talare [00:15:07]: Utan det är mekaniskt, jag står vid maskin, svarv, fräs, slipmaskin.

Intervjuare [00:15:10]: Ja, ja. Ja.

Talare [00:15:11]: Står jag i. Och bänkarbete då också va.

Intervjuare [00:15:17]: Jag tänker att en robot måste ju bestå utav mekaniska delar också.

Talare [00:15:21]: Ja, men det finns ju andra på verkstan som håller på med det va.

Intervjuare [00:15:25]: Jaha, ja.

Talare [00:15:25]: Det gör inte jag.

Intervjuare [00:15:28]: Ja okej.

Talare [00:15:29]: Utan jag, jag tillverkar reservdelar om vi säger va. Så ja.

Intervjuare [00:15:33]: Mm, mm. Men du har jobbat väldigt länge med det?

Talare [00:15:38]: Ja, jag gick väl ur från att springa runt i fabrik då och reparera till... ja det var ått, 85, 86 någonting, då blev jag stationerad kan jag väl säga, i verkstan va, alltså med maskinerna va.

Intervjuare [00:16:02]: Ja. Ja. Är det stor skillnad på då och nu?

Talare [00:16:08]: Ja det är ju.

Intervjuare [00:16:11]: Och om man tänker Jensen då, 70-talet.

Talare [00:16:13]: Ja 70-talet då var man ju, det går ju att inte att jämföra vet du.

Intervjuare [00:16:23]: Det går inte att jämföra?

Talare [00:16:26]: Nej, allting. Du vet, vi var mer folk.

Intervjuare [00:16:29]: Ja.

Talare [00:16:29]: Och automationen var ju inte sån som den är idag va. Utan det var ju mer handpåläggning om man säger så, så jobba med hand va, för att få det till att funka. Idag trycker dom ju på knappar bara va. Och ja det var väldigt...

Intervjuare [00:16:55]: Var det tungt då?

Talare [00:16:55]: Nej, det kan jag inte säga, nej.

Intervjuare [00:16:59]: Om man ser på Jensens bilder så ser det ganska, just när han pratar om när det är bullrigt och det ser lite sådär...

Talare [00:17:04]: Bullrigt ja.

Intervjuare [00:17:05]: Ja.

Talare [00:17:06]: Ja, det var det va, det...

Intervjuare [00:17:07]: Och luften och...

Talare [00:17:08]: Ja, det har dom lagt ner rätt mycket jobb på va.

Intervjuare [00:17:11]: Ja.

Talare [00:17:12]: Så att, jag vet ju när man var ute och gick uppigenom då i TA och TB va.

Intervjuare [00:17:21]: Ja. Ja.

Talare [00:17:21]: Och kom ner här då igen i TC, då, det var en befrielse.

Intervjuare [00:17:26]: Jaha. För att?

Talare [00:17:27]: I TA var det så jädra bullrigt så där fick du nästan ont i huvudet.

Intervjuare [00:17:34]: Jaha.

Talare [00:17:34]: TB luktade ju så mycket färg, alltså tinner och alltihopa det.

Intervjuare [00:17:36]: Just det.

Talare [00:17:38]: Så du blir ju dum i huvudet där också va. Kom du ner i TC då, tyckte man var jättefin luft, och tyst. Det var bara luftmaskinen som gick här. Men det är klart, hade du varit här då va, så hörde du, det var ett jädra roj rehref, det va.

Intervjuare [00:17:55]: Ja, jaja. Ja för vi var, åkte sån här det Blå tåget, och jag blev förvånad över hur rent och mycket, det var mycket robotar, det var inte så mycket människor.

Talare [00:18:07]: Nej, nej.

Intervjuare [00:18:07]: Utan det vi såg var ju mest robotar som gjorde och sen var människor då som du sa tryckte på knappar och kontrollerade och det verkade som att inte, det var inga tunga lyft eller liksom.

Talare [00:18:17]: Nej, det är det inte idag vet du, det får det inte vara.

Intervjuare [00:18:20]: Nej, nej.

Talare [00:18:20]: Ur arbets... vad heter det, ja det här med ergonomi och grejor va, så att du får inte lyfta tungt idag.

Intervjuare [00:18:33]: Hur skulle du säga att det har, för du säger att det var något helt

annat då på 70-talet, det har jag också hört om kvalitén på bilarna och liksom allting.

Talare [00:18:40]: Ja.

Intervjuare [00:18:40]: Hur känns det idag liksom när Volvo ändå är ett världsledande kvalitetsmärke, känner man någon slags stolthet då för att?

Talare [00:18:48]: Ja, det får man väl säga, va.

Intervjuare [00:18:50]: Ja.

Talare [00:18:51]: Jag är, jag tycker det är jädra roligt att vi har kommit dithän idag va, som att, ja. Vi är, vi är om jag säger, Audi om vi säger, verkligen högklassiga bilarna va, vi är ju det.

Intervjuare [00:19:08]: Ja.

Talare [00:19:09]: Och det känns ju skönt va.

Intervjuare [00:19:11]: Ja.

Talare [00:19:11]: Gör det va.

Intervjuare [00:19:12]: Ja.

Talare [00:19:13]: Förr var vi kanske inte på den toppnivån va, när vi körde Amazon och 140-serien va, men det var ju jädra bra bil, var det ju, men det var inte några finesser i dom.

Intervjuare [00:19:24]: Nej, nej nej. Nej jag vet Amazon säger dom att det där liksom är, jag hade en Amazon en gång så jag vet att den liksom är slittålig och den liksom...

Talare [00:19:34]: Ja, jag har också haft Amazon va, och, jag menar det, det var bara köra bara.

Intervjuare [00:19:41]: Ja, precis [skrattar 00:19:43].

Talare [00:19:43]: Okej, dom rostade väl lite grann va, men.

Intervjuare [00:19:45]: Men dom gjorde Amazon när du började då?

Talare [00:19:46]: Ja ja.

Intervjuare [00:19:48]: Så du har varit med hela resan, i över liksom 40 år.

Talare [00:19:52]: Ja, vi gjorde Amazon här och så gjorde dom dom sista PVna på gamla Volvo.

Intervjuare [00:19:57]: Jaha.

Talare [00:19:57]: Gjorde dom då.

Intervjuare [00:19:59]: Ja.

Talare [00:20:00]: Så gjorde dom eh, karosser och målade, duetter, alltså karosser va.

Intervjuare [00:20:12]: Okej. Ja, ja.

Talare [00:20:14]: Och skickade hit, men jag vet inte var dom monterade ihop den hos oss, jag kan inte säga det. Men dom gjorde det alltså här ute.

Intervjuare [00:20:22]: Hur skulle du säga att det har, din upplevelse har förändrats då, om vi tänker på den, Gyllenhammars tid och sen sen turbulensen och så amerikanerna och så kineserna, hur, ja hur känner du, alltså känner inför Volvos utveckling, din upplevelse?

Talare [00:20:43]: Äh, på den tiden när det var, ja helt svenskägt om vi säger va, på Gyllenhammars tid då va.

Intervjuare [00:20:54]: Mm.

Talare [00:20:56]: Puh, ja det var la den lyckligaste tiden egentligen.

Intervjuare [00:21:02]: Okej?

Talare [00:21:05]: Ja alltså tills kriserna kom då va.

Intervjuare [00:21:06]: Ja.

Talare [00:21:08]: Eh, för Volvo var ju illa ute alltså.

Intervjuare [00:21:12]: Ja.

Talare [00:21:12]: Det var det då. Och då fick vi ju hjälp utav av, ja, Ford köpte ju upp oss om vi säger, det var.

Intervjuare [00:21:20]: Det var 90-tal när Ford köpte upp va?

Talare [00:21:23]: Ja, det var det, ja ja. Och det var la tur det, kanske, i början där va, för att, jag vet ju inte vad som hade hänt annars, jag vet inte det.

Intervjuare [00:21:36]: Nej. nej.

Talare [00:21:38]: För det kostade ju mycket pengar att bygga, och ta fram nya grejor om vi säger, nya bilar och sådär va. Och, men jag märkte ju då på styrningen då va... att man var, man var hårt hållen liksom ekonomiskt sett va, för att köpa grejor va, om du tänker va.

Intervjuare [00:22:05]: Ja ja.

Talare [00:22:06]: Plus, man hade inte någon direkt, vad jag hört i vilket fall va, att har man inte någon direkt gehör från Ford va, för Ford körde sitt race va.

Intervjuare [00:22:27]: Okej. Och Volvo skulle anpassa sig då till det dom?

Talare [00:22:29]: Ja, precis.

Intervjuare [00:22:29]: För det skiljer sig mellan ändå det amerikansk och svensk företagskultur och arbetar?

Talare [00:22:36]: Ja, just det, precis, det gör det ju vet du. Så att...

Intervjuare [00:22:40]: Märkte ni av det?

Talare [00:22:42]: Jag märkte inte så mycket så va, men jag vet dom på kontoret som köper hem grejor då va.

Intervjuare [00:22:50]: Ja.

Talare [00:22:50]: Alltså reservdelar och sådant där som jag ska serva va.

Intervjuare [00:22:54]: Ja.

Talare [00:22:54]: Dom menade på det att det var inte alltid det gick att köpa hem grejor, alltså det ska ju vara så mycket utläggningar för att kunna få köpa va.

Intervjuare [00:23:03]: Ja.

Talare [00:23:04]: Men, sen när Geely tog över där så försvann alltihopa det här tydligen.

Intervjuare [00:23:12]: Så Geely lät Volvo vara mer ifred där och göra på sitt sätt då?

Talare [00:23:16]: Ja ja, jovisst, jajamen. Ni sköter ert och bara vi får det vi vill ha, i princip.

Intervjuare [00:23:23]: Det är ju lite smart, för Volvo är ju bra på det dom gör.

Talare [00:23:26]: Ja.

Intervjuare [00:23:26]: På sitt, på sitt sätt.

Talare [00:23:27]: Jajamen, jamen.

Intervjuare [00:23:29]: Ja. Ja trodde att kineser var mer centralstyrda och...?

Talare [00:23:33]: Det trodde jag också, att det skulle, jag tänkte, nu går det åt helsike va.

Intervjuare [00:23:35]: Ja. Ja.

Talare [00:23:37]: Men nej, det verkar som dom låter oss, dom vet att vi sköter vårt bra liksom, va så företaget då va.

Intervjuare [00:23:45]: Ja ja.

Talare [00:23:46]: Och bara vi levererar till dom sedan det dom ska ha va, så.

Intervjuare [00:23:51]: Ja. Det handlar väldigt mycket om kvalitet också naturligtvis.

Talare [00:23:54]: Det är ju det.

Intervjuare [00:23:55]: Ja.

Talare [00:23:55]: Det är ju den biten, va. Det är ju det Volvo har sålt på hela tiden egentligen.

Intervjuare [00:23:58]: Ja, och säkerhet.

Talare [00:24:00]: Ja.

Intervjuare [00:24:01]: Ja.

Talare [00:24:03]: Det är det.

Intervjuare [00:24:04]: Men, alltså du har jobbat, jag har hört någon sa, du har jobbat här i över 50 år.

Talare [00:24:09]: Ja, ja var blir det 50, 53 va.

Intervjuare [00:24:16]: Herregud. Men du måste ju vara äldst på hela bygget?

Talare [00:24:21]: Ja. Ja.

Intervjuare [00:24:23]: Hela världen, av alla Volvo-anställda?

Talare [00:24:25]: Mm.

Intervjuare [00:24:26]: Jobbat längst.

Talare [00:24:28]: Ja.

Intervjuare [00:24:28]: [skrattar 00:24:28] Hur känns det då? Tänker du inte på det?

Talare [00:24:30]: Jag tänker inte på det alls, det gör jag inte, för det, det, jag har inga

värderingar på det alls va.

Intervjuare [00:24:38]: Nej.

Talare [00:24:38]: För, det är ju så, egentligen skulle jag ju gått i pension för länge sen då och det va, men jag kan inte tänka mig att gå hemma va.

Intervjuare [00:24:50]: Nej.

Talare [00:24:52]: Och eftersom jag trivs med jobbet så ja, så kan jag, då går jag hellre här och gör någonting än sitter hemma framför tv:n och inte gör något.

Intervjuare [00:25:00]: Ja, ja det förstår jag. Men och jag kan tänka mig att du har en hel del unik kunskap vad gäller just dom här äldre maskinerna och sådant här som?

Talare [00:25:07]: Nja. Det är ju, det är ju det jag är liksom utbildad på.

Intervjuare [00:25:13]: Ja.

Talare [00:25:13]: Det är ju dom här.

Intervjuare [00:25:14]: Ja. Och du har kanske ett lite annat sätt lite grann att tänka mekaniskt än elektroniskt, alltså, man får väl en blick förmodar jag eller, fingerkänsla efter?

Talare [00:25:26]: Ja, det kanske, det kanske det är va, för det är ju. Mycket är ju liksom rutiner det va, alltså, jag vet nästan hur, ja om det kommer in en kund till mig va.

Intervjuare [00:25:40]: Ja.

Talare [00:25:40]: Så vet jag nästan hur han vill ha det va. Om han bara berättar lite grann.

Intervjuare [00:25:46]: När du säger en kund, det är någon här på Volvo va?

Talare [00:25:47]: Ja, det är någon.

Intervjuare [00:25:49]: Jaha.

Talare [00:25:49]: I fabriken där va.

Intervjuare [00:25:51]: Vad kan det vara då? Det är något som gått sönder som, eller något som ska utvecklas?

Talare [00:25:55]: Ja, eh, gått sönder, eller tillverkning utav någonting som, dom vill prova ut ett verktyg va.

Intervjuare [00:26:03]: Ja.

Talare [00:26:03]: För att montera på en bil exempelvis va, eller någonting sådant där. Och det behövs inte många ord för att jag ska förstå hur dom har tänkt sig va.

Intervjuare [00:26:17]: Är det fortfarande så att det kommer, alltså, förr fanns det en sådan här förslags, att man blev belönad när man kom med förslag.

Talare [00:26:21]: Det tror jag inte det finns kvar.

Intervjuare [00:26:23]: Det är inte det?

Talare [00:26:24]: Jag tror inte det.

Intervjuare [00:26:25]: För jag tänker att, jag jobbade ju, i min ungdom jobbade jag inom, på en fabrik, och jag vet att man kom ju på saker som gick att förbättra när man stod och gjorde va, sådant där som kanske är svårt att räkna ut på papper men som du märker. Så jag tänkte, självklart är det så att företaget är intresserad av att vi kommer med idéer om hur man skulle kunna förbättra.

Talare [00:26:42]: Jag vet inte om det finns kvar, vi hade ju det, i vad heter det, idépoolen hette det, förr, hade vi va.

Intervjuare [00:26:50]: Ja. Ja, och det kunde bli ganska rejäla pengar som man fick som ersättning om...

Talare [00:26:53]: Jag det var ju sådana som har fått väldigt stora pengar.

Intervjuare [00:26:55]: Ja, om man kom på något riktigt smart va.

Talare [00:26:57]: Ja. Men det gällde ju i första hand att man sparade in någonting.

Intervjuare [00:26:59]: Ja.

Talare [00:26:59]: En skruv.

Intervjuare [00:27:01]: Ja.

Talare [00:27:02]: En mutter, eller någonting sådant där. Det var stora pengar det vet du.

Intervjuare [00:27:06]: Ja, gånger många bilar, det...

Talare [00:27:09]: Precis.

Intervjuare [00:27:09]: Men du menar att det finns inte det?

Talare [00:27:12]: Jag vet inte, men jag har inte hört talas om det på länge, länge, länge.

Intervjuare [00:27:18]: Nej för jag tänker på, han jag intervjuade förut, han sa att han bygger

bilar, och Jensen då han pratade om att någon skrattade åt det, att vadå bilbyggare, jag skruvar ingen skruv, alltså känslan av vad är det man gör. Och, har du tänkt någonting på det, nu gör ju inte du bilar, men, har du märkt av det liksom, hur är stämningen med folk och?

Talare [00:27:39]: Heh, jag vet inte, det där med att bygga bilar, det, det är många kanske som tycker det som hör det liksom, jobbar på Volvo och bygger bilar, skruvar i en skruv och, och det ena med det andra, samma moment hela tiden va, men dom har ju ett cirkulationsprogram va.

Intervjuare [00:28:07]: Ja.

Talare [00:28:07]: Och, jag menar det är jävlar inte många som klarar av att, att bygga bil.

Intervjuare [00:28:12]: Nej.

Talare [00:28:13]: Vecka efter vecka va. Så jag högaktar dom.

Intervjuare [00:28:17]: Ja.

Talare [00:28:17]: Som står ute på line va och gör dom här jobben va, det gör jag.

Intervjuare [00:28:23]: Jag pratade med en tjej som monterade innertak.

Talare [00:28:24]: Ja.

Intervjuare [00:28:24]: Hon sa att ofta är dom tre stycken då som jobbar i något slags lag sådär va, och det är också väldigt konkret, du sätter in taket i en bil.

Talare [00:28:32]: Ja.

Intervjuare [00:28:33]: Alltså, så att, jag tänker om man känner en delaktighet, att jag har varit med och gjort det här.

Talare [00:28:37]: Ja, precis, ja, jajamen.

Intervjuare [00:28:41]: Ja.

Talare [00:28:41]: Nej det är, nej jag var, jag får säga, dom är duktiga dom som, montörerna då va.

Intervjuare [00:28:51]: Ja.

Talare [00:28:52]: Och just det uthålligheten då va att stanna kvar.

Intervjuare [00:28:56]: Ja.

Talare [00:28:56]: Nej det är som vi pratade om i början här, det är kamratskapet mycket va.

Intervjuare [00:29:01]: Alla säger det, att det är det som...

Talare [00:29:03]: Ja, ja.

Intervjuare [00:29:03]: Som spelar roll, eller som är väldigt avgörande.

Talare [00:29:06]: Jajamen.

Intervjuare [00:29:06]: Ja. Äh, finns, finns den här Volvo-andan kvar, alltså, man pratar ju också om att nu har tempot gått upp så mycket så att man hinner inte riktigt småtjöta och sådär, utan utan...

Talare [00:29:18]: Nej den är ju inte där som det var förr alltså.

Intervjuare [00:29:20]: Nej.

Talare [00:29:22]: Det är det ju inte va. Men tydligen så är det ju kvar då liksom, om vi tittar på dom som jobbar på line va i vilket fall va, dom är ju ganska hårt, sammansvetsade va.

Intervjuare [00:29:36]: Ja. Ja han som jag pratade med förut, han hade jobbat sen 80-talet, han hade ju kompisar som började samtidigt som fortfarande också jobbar kvar.

Talare [00:29:45]: Jaja [drar in luft 00:29:45].

Intervjuare [00:29:45]: För jag har hört också om att, har varit perioder i alla fall med hög personalomsättning.

Talare [00:29:51]: Mm.

Intervjuare [00:29:51]: Men det kanske skiljer sig?

[en telefon ringer, samtal om att lägga på 00:29:59]

Talare [00:30:05]: Äh, vad sa du?

Intervjuare [00:30:06]: Jo, att det periodvis har varit hög personalomsättning?

Talare [00:30:10]: Ja, jajamen.

Intervjuare [00:30:10]: Ja.

Talare [00:30:12]: Men, det har det väl alltid varit egentligen, hög omsättning på folk va.

Intervjuare [00:30:21]: Ja.

Talare [00:30:21]: Jag vet, i början då va, när jag började här, då räknade dom inte med att folk skulle jobba mer än ett och ett halvt, två år.

Intervjuare [00:30:35]: Oj.

Talare [00:30:38]: Så ja, så dom hade ju väldig övertalighet med anställda va, hade dom.

Intervjuare [00:30:44]: Ja, ja.

Talare [00:30:47]: Så att, men i dagens läge då så är det ju, jag tror folk stannar längre, jag tror det.

Intervjuare [00:30:54]: Ja. Ja.

Talare [00:30:58]: Om vi bara tittar på våran verkstad då va, exempelvis, va, det, där är ju folket, ja, det är inte många som slutar alltså, det är det inte.

Intervjuare [00:31:13]: Men kan det ha, vi pratade också om tidsandan att den har ändrats, nu är det inte lika lätt att få, alltså då var det ju i princip, på 70, 80-talet, då åkte man hit så fick man jobb.

Talare [00:31:22]: Ja, ja.

Intervjuare [00:31:22]: Så satte man igång.

Talare [00:31:24]: Ja, det var jädra skillnad.

Intervjuare [00:31:24]: Så att det var ju, alltså nu kanske man vill hålla, har man ett jobb så vill man ha kvar det, man vet inte.

Talare [00:31:29]: Ja, jo jo jo, visst, nej det är sant som du säger där, förr då så var det ju bara att, ja, behövde jag pengar, ja då gick jag till ett företag bara och sa det, kan jag få anställning va, i princip.

Intervjuare [00:31:44]: Ja. Ibland känns det som att det var lite enklare förr överhuvudtaget med lägenhet också sådär, att fanns ju en, det har ju varit olika, det har ju varit en trångboddhet.

Talare [00:31:53]: Jo jo.

Intervjuare [00:31:53]: Men det har ju funnits perioder då det har stått tomma lägenheter också.

Talare [00:31:58]: Ja, jag har ju aldrig haft problem med det i och för sig va, att få tag i en lägenhet, utan jag har alltid, om jag, jag har ju roterat...

Intervjuare [00:32:08]: Ja.

Talare [00:32:10]: Jag har olika lägenheter om vi säger.

Intervjuare [00:32:11]: Har du bytt då eller har du?

Talare [00:32:12]: Ja.

Intervjuare [00:32:13]: Ja.

Talare [00:32:15]: Ja, dom bostadsrätten jag hade då va, det var, det fick jag ju sälja va, om vi säger va.

Intervjuare [00:32:19]: Ja, men den sålde du när du skilde dig?

Talare [00:32:21]: Ja.

Intervjuare [00:32:21]: Ja, och sen har du haft hyresrätt sen dess?

Talare [00:32:22]: Ja, och sen har jag haft hyresrätt. Ja, idag har jag ju bostadsrätt va.

Intervjuare [00:32:26]: När köpte du den då?

Talare [00:32:28]: Den köpte jag 84.

Intervjuare [00:32:31]: Det var när du flyttade tillbaks till Gamlestan?

Talare [00:32:33]: Ja, precis, jamen.

Intervjuare [00:32:36]: Jajajaja.

Talare [00:32:36]: Då köpte jag den. Så att, jag har aldrig haft problem liksom att, trampa runt va, och man måste ha någonstans att bo va.

Intervjuare [00:32:48]: Nej, nej.

Talare [00:32:50]: Så det...

Intervjuare [00:32:51]: Man pratar ju om att det är svårt för dom unga du att komma in på bostadsmarknaden, och att hyrorna, ja priserna har gått upp jättemycket på...

Talare [00:32:59]: Jo men det är ju så va.

Intervjuare [00:33:01]: Ja.

Talare [00:33:01]: I vilket fall på bostadsrätter, det är ju skrämmande.

Intervjuare [00:33:04]: Ja. Ja. Ja det känns på ett sätt som att det blivit tuffare eller hårdare

överhuvudtaget.

Talare [00:33:09]: Ja, absolut. Jag menar, det finns ju inga ungdomar som har en chans att liksom få tag i en bostadsrätt om vi säger va.

Intervjuare [00:33:18]: Nej.

Talare [00:33:18]: Om dom inte har någon som kan backa upp det.

Intervjuare [00:33:21]: Ja.

Talare [00:33:22]: Jag menar dom har ju inga sparade pengar.

Intervjuare [00:33:25]: Nej.

Talare [00:33:26]: Alltså så va, sen är man tvungen till att ha en kontantinsats själva va.

Intervjuare [00:33:31]: Helst ska man sälja en bostadsrätt för att kunna köpa en.

Talare [00:33:33]: Precis.

Intervjuare [00:33:33]: Ja.

Talare [00:33:35]: Så är det nästan.

Intervjuare [00:33:36]: Man pratar ju också om att Göteborg är en väldigt segregerad stad och att det liksom är en väldigt stor skillnad på olika stadsdelar, är det någonting som du har märkt av eller tänkt på?

Talare [00:33:44]: Jag har aldrig tänkt på det.

Intervjuare [00:33:47]: Nej.

Talare [00:33:51]: Jag bryr mig inte liksom, för jag har liksom vett att gå till och, sen ja, det är ju massa utlänningar eller vad jag ska säga då va som kanske inte har den möjligheten som jag har va.

Intervjuare [00:34:10]: Ja.

Talare [00:34:14]: Ja, vad fan ska jag göra åt det.

Intervjuare [00:34:15]: Nej. Har du märkt, man pratar också om dom kriminella gängen och sånt, är det någonting du har märkt av eller?

Talare [00:34:22]: Ska vi prata om det? [skrattar 00:34:23]

Intervjuare [00:34:22]: [skrattar 00:34:23] Du med Mc, du har kontakter där?

Talare [00:34:26]: Ja, nej nej, nej det ser du, sånt befattar jag mig inte med, det gör jag inte. Absolut inte.

Intervjuare [00:34:34]: Det finns ju flera dom här, både Hells Angels och Bandidos.

Talare [00:34:37]: Jaja.

Intervjuare [00:34:38]: Och det där, ett tredje har väl också etablerat sig i Göteborg nu va?

Talare [00:34:41]: Alltså det finns väl, jag vet inte hur många det finns egentligen va, alltså som.

Intervjuare [00:34:45]: Olika.

Talare [00:34:45]: Som inte är lämpliga va, men.

Intervjuare [00:34:49]: Nej men det är ju gangsters.

Talare [00:34:50]: Jajaja, visst finns det.

Intervjuare [00:34:52]: Ja.

Talare [00:34:53]: Sånt befattar jag mig inte med.

Intervjuare [00:34:54]: Nej. Nej, men har du märkt någonting, jag vet att det fanns något som hette Gamlestans MC, jag undrar om inte dom blev Hells Angels sen?

Talare [00:35:01]: Dom är ju, det var ju liksom hangarounds.

Intervjuare [00:35:06]: Ja.

Talare [00:35:08]: Till Hells Angels då.

Intervjuare [00:35:09]: Ja, Gamlestan var ju också en sån lite småruffig stadsdel under många år va.

Talare [00:35:14]: Jajemen [drar in luft 00:35:14]. Ja när jag flyttade hit då 50... ja var det 55 tror jag det var, ja det var det nog. Då var det ju rene vilda västern.

Intervjuare [00:35:30]: [skrattar 00:35:30]

Talare [00:35:32]: Det var inte hälsosamt.

Intervjuare [00:35:34]: Jaså?

Talare [00:35:35]: Äh, det...

Intervjuare [00:35:38]: För man pratar ju om att det är så hemskt nu, men det var värre då menar du?

Talare [00:35:40]: Då ja.

Intervjuare [00:35:41]: Ja?

Talare [00:35:43]: Ja, vet du, det var ju, ja eller dom flesta jobbade ju på SKF här ifall vi säger va.

Intervjuare [00:35:51]: Ja, just det.

Talare [00:35:52]: Så var det lite folk som hade, ja dom kanske hade börjat på SKF men så hade dom inte skött sig va, och du vet att då blir det ju slumaktigt va, blir det va.

Intervjuare [00:36:00]: Ja. Ja.

Talare [00:36:02]: Och du vet att vi hade flera områden i Gamlestan som inte var... Det...

Intervjuare [00:36:13]: Dit gick man inte?

Talare [00:36:13]: Vad sa du?

Intervjuare [00:36:14]: Dit gick man inte?

Talare [00:36:15]: Inte på kvällstid om vi säger.

Intervjuare [00:36:17]: Nej, nej.

Talare [00:36:18]: Helst inte va. Det gjorde man inte va. Okej, som vi var ungdomar då va, man hade ju kompisar runt i hela stadsdelen om vi säger va, Gamlestan.

Intervjuare [00:36:33]: Ja. Ja.

Talare [00:36:33]: Så vi brydde väl oss inte så, men det var ju andra lite äldre då som, blev rånade och det ena med det andra va.

Intervjuare [00:36:43]: Jaha, jaha.

Talare [00:36:43]: Nedslagna och så.

Intervjuare [00:36:47]: För jag har ju pratat också med folk i Hammarkullen och sånt där och hur, om dom upplever det här man pratar om otrygghet och sånt där, och så dom flesta har ju sagt, nej jag har inte upplevt det själv, jag har hört talas om det sådär, men jag har inte.

Talare [00:37:00]: Ja, ja ja.

Intervjuare [00:37:00]: Märker inte så mycket utan, det finns där, jag ska inte förneka det, men det är inte någonting som jag har märkt av.

Talare [00:37:06]: Nej, nej.

Intervjuare [00:37:07]: Men det här pratade jag om, det där, det var en kille som sa, ja det är klart, när man var liten så fanns det ju gäng och då undvek man dom områdena, där dom höll till.

Talare [00:37:15]: Ja, ja ja.

Intervjuare [00:37:15]: Och det låter ju precis som det du säger då om Gamlestan då.

Talare [00:37:18]: Ja, ja, precis, jajamen. Så det var, Gamlestan var ju, det låg ju inte fint i munnen om du tänker dig va.

Intervjuare [00:37:28]: Nej.

Talare [00:37:29]: Det gjorde det ju inte. Nej då bodde vi uppe i, utkanten av Gamlestan om vi säger va.

Intervjuare [00:37:38]: Ja, det var bättre där då?

Talare [00:37:39]: Ja, där var det ju finare, där var ju HSB vet du och det här va.

Intervjuare [00:37:43]: Ja, ja.

Talare [00:37:44]: Så att [skrattar 00:37:45] Det var ju finare människor där uppe [skrattar 00:37:48].

Intervjuare [00:37:50]: Ja, men gick du inte skolan här och så då?

Talare [00:37:52]: Ja, jajamen. Jag gick i Gamlestaskolen och Nylöseskolen.

Intervjuare [00:37:57]: Jaha.

Talare [00:38:00]: Så att, ja. Och sen då så gick jag i, ja nere på yrkesskolan där i, på Järntorget då va.

Intervjuare [00:38:15]: Jaha.

Talare [00:38:15]: Gjorde jag då.

Intervjuare [00:38:18]: Ja och sen hamnade du på Volvo, efter.

Talare [00:38:19]: Och sen, sen gick jag här.

Intervjuare [00:38:23]: [skrattar 00:38:23]

Talare [00:38:23]: [skrattar 00:38:23] Och här är jag kvar.

Intervjuare [00:38:24]: Men ser du nu på ditt liv, har du, upplever du att, jag tänker tillbaka om mitt liv ibland, så tänker jag såhär, väldigt få medvetna val jag har gjort, utan mycket, det började och blev och det ena ledde till det andra, hur tänker du?

Talare [00:38:42]: Ja, jag, det är nog samma här va. Medvetna val, det... ja det är ju som att det liksom, det blev ju på grund utav någonting annat va, om du tänker va.

Intervjuare [00:39:05]: Ja. Ja.

Talare [00:39:07]: Att, ja exempelvis att jag gifte mig så tidigt, exempelvis va.

Intervjuare [00:39:11]: Ja.

Talare [00:39:11]: Om vi börjar i den ändan va.

Intervjuare [00:39:14]: Ja, ja.

Talare [00:39:15]: Och det ena med det andra då va.

Intervjuare [00:39:16]: Ja.

Talare [00:39:18]: Att man inte skiftade jobb exempelvis, det var ju för att hålla ihop ekonomin och alltihopa det, man visste vad man hade och man visste inte vad man skulle få. Och det ena med det andra va. Men, ja.

Intervjuare [00:39:35]: Men har du tänkt sluta på Volvo?

Talare [00:39:40]: Jag hade, det var väl en dröm alla nästan hade, då när Norge började blomstra så in i helsike.

Intervjuare [00:39:47]: Ja, just det.

Talare [00:39:48]: Då var det gäng som jobbade där på Volvo som åkte runt i Sverige och jobbade på olika ställen, och dom menade på att i Norge där, Stavanger då va, där fanns det pengar att göra.

Intervjuare [00:40:04]: Är det oljeplattformarna då?

Talare [00:40:07]: Ja.

Intervjuare [00:40:07]: Jaha.

Talare [00:40:07]: Och det var ju väldigt lockande, var ju det va. Men det var nog väldig tur för min del va, att jag inte hoppade på det va.

Intervjuare [00:40:20]: Ja, för att?

Talare [00:40:20]: Nej jag har lite problem med bakgrunden som inte var sådär jättebra va.

Intervjuare [00:40:27]: Jaha.

Talare [00:40:28]: Och det hade inte blivit bättre om jag hade åkt iväg så va.

Intervjuare [00:40:33]: Ja. Hur menar du?

Talare [00:40:34]: Nej jag hade lite alkoholproblem och sådär.

Intervjuare [00:40:37]: Jaha, jaha. Ja och då hamna i en sån ungarls...

Talare [00:40:41]: Ja, det hade, det... Det hade nog blivit slutet.

Intervjuare [00:40:48]: Ja. Ja. Men, fick du ordning på det sen då?

Talare [00:40:50]: Ja, ja.

Intervjuare [00:40:51]: Hur gjorde, hur gick det, eller?

Talare [00:40:53]: [suckar 00:40:54] Ja, det var ju en flicka då som jag träffade som, ja vi hade ju varit ihop i en åtta år, hon och jag.

Intervjuare [00:41:04]: Ja.

Talare [00:41:05]: Och hon tyckte att det va, nu får det vara bra va, sa hon.

Intervjuare [00:41:10]: Ja.

Talare [00:41:11]: Och hon tog hem en kille som, som var nykter alkoholist då.

Intervjuare [00:41:16]: Okej.

Talare [00:41:17]: Och liksom, pratade med mig, med mina barn och alltihopa det, samtidigt.

Intervjuare [00:41:23]: Oj då.

Talare [00:41:24]: Det var tufft faktiskt, det var jävligt tufft.

Intervjuare [00:41:26]: Ja, oj.

Talare [00:41:27]: Talade om för mig vad jag var för en.

Intervjuare [00:41:31]: Oj, det var livsavgörande?

Talare [00:41:33]: Ja, det kan man väl. Och då fick jag reda på att Volvo hade, eh, vad heter det, samband eller, samhörighet med AA då va, så, inte med AA som sådant, utan, vafan hette det... rehabilitering om du tänker dig.

Intervjuare [00:42:07]: Jaha, ja ja ja.

Talare [00:42:08]: Så man får lära sig vad man är för en då va.

Intervjuare [00:42:09]: Ja, ja.

Talare [00:42:12]: Och det är ju, ja, där gick jag då uppe i Alafors då va.

Intervjuare [00:42:18]: Var någonstans?

Talare [00:42:20]: Alafors.

Intervjuare [00:42:20]: Alafors, okej.

Talare [00:42:22]: Ja, gick jag då i... två, tre månader, tror jag det var.

Intervjuare [00:42:33]: Det måste varit tufft.

Talare [00:42:34]: Det var tufft.

Intervjuare [00:42:36]: Ja.

Talare [00:42:34]: Det kan du ge dig fan på att det var. Vrångde du te på dig själv, totalt.

Intervjuare [00:42:42]: Nej. Men det var en kamp då?

Talare [00:42:43]: Ja, det var det ju va. Så att, ja ja, men, jag är glad att hon tog den svängen med mig va.

Intervjuare [00:42:55]: Ja. Ja. Ja det är lätt att fly undan och...

Talare [00:42:58]: Ja, ja ja ja ja, visst fan, det är inget fel på mig.

Intervjuare [00:42:59]: Nej, precis.

Talare [00:43:00]: Det är du som sitter ner och svamlar bara.

Intervjuare [00:43:03]: Nej men jag har hört, första steget är att erkänna att man har problem.

Talare [00:43:08]: Ja, det är ju den svåraste biten.

Intervjuare [00:43:09]: Ja.

Talare [00:43:11]: Att du är alkoholist va. Det...

Intervjuare [00:43:13]: Men hur ser du på det idag, för att då, jag kan tänka att då, förr var det å ena sidan svårare med alkohol, det fanns inte att köpa på så många ställen, och samtidigt var det mer, jag jobbade ju på bygge också i min ungdom, och där dracks det, alltså jag hade hand om att köpa in mellanöl, och folk drack ju på jobbet och så.

Talare [00:43:29]: Jaja.

Intervjuare [00:43:30]: Det finns inget utrymme för idag.

Talare [00:43:32]: Nej.

Intervjuare [00:43:32]: Och samtidigt finns det mycket mer krogar, uteställen, överallt finns det och så.

Talare [00:43:35]: Jaja nej nej det, som arbetsplatser verkar ju mer tabu idag än vad det var förr va.

Intervjuare [00:43:43]: Ja, ja.

Talare [00:43:46]: Då var det mer att det hörde ju till va.

Intervjuare [00:43:49]: Just, just.

Talare [00:43:51]: Jag vet uppe i TA där, det var skrämmande att se.

Intervjuare [00:43:56]: Ja folk drack på jobbet alltså?

Talare [00:43:57]: Ja ja.

Intervjuare [00:43:59]: Ja. Ja.

Talare [00:44:01]: Nej nej dom byggde ju bilar och det var ju det dom ville ha ut.

Intervjuare [00:44:05]: Ja. Jajajaja.

Talare [00:44:05]: Ja.

Intervjuare [00:44:06]: Men jag tänker på det här med säkerhet och kvalitet och...

Talare [00:44:10]: Ja ja.

Intervjuare [00:44:11]: Såna här saker. Ja, det är mycket som har ändrats.

Talare [00:44:13]: Absolut.

Intervjuare [00:44:15]: Hur ser du på, du som bott hela livet i Göteborg, hur ser du på Göteborg idag mot när du var liten? Hur känns det?

Talare [00:44:23]: Ja... när jag var liten, jag vet inte men, vad menar du med liten?

Intervjuare [00:44:37]: Som barn.

Talare [00:44:39]: Som barn, ja herre jävlar, ja.

Intervjuare [00:44:41]: [skrattar 00:44:41] Är det en annan stad eller, känner du igen dig?

Talare [00:44:50]: Nej... jag menar, fasen jag rörde mig ganska fritt när jag var liten om vi säger va.

Intervjuare [00:44:59]: Ja.

Talare [00:44:59]: Och det gör ju ungdomarna idag också.

Intervjuare [00:45:02]: Ja.

Talare [00:45:03]: Hör man ju i vilket fall att, ja, över stadsdelar, ja, stadsdelsgränser om vi säger, och det gjorde ju man när man var liten också va. Äh... jag vet inte om det är någon skillnad på det egentligen.

Intervjuare [00:45:20]: Nej. Du rörde dig fritt i stan när du var liten, och som tonåring?

Talare [00:45:28]: Ja, jag hade ingenting alltså, att det ska inte vara eller dit får man inte gå va, eller, utan jag var som jag var bara, jag var överallt bara.

Intervjuare [00:45:39]: Mm. Hur känner du idag? Finns det ställen du inte går till?

Talare [00:45:42]: Okej... nu är det väl så också att jag är sjuklig då va, så att, jag håller mig ifrån...

Intervjuare [00:45:57]: Ja?

Talare [00:45:57]: Evenemang och sånt där va.

Intervjuare [00:46:00]: Ja.

Talare [00:46:01]: Äh, inte för att jag känner rädsla men, obehag om vi säger så då.

Intervjuare [00:46:08]: Ja, ja.

Talare [00:46:09]: Kanske.

Intervjuare [00:46:09]: Det har ju med åren att göra också, naturligtvis.

Talare [00:46:12]: Ja, ja.

Intervjuare [00:46:12]: Man har gjort det och liksom, det är inte lika kul längre att.

Talare [00:46:15]: Nej, precis, nej det är ju det va. Så att...

Intervjuare [00:46:21]: Men man tänker ibland, är det tidsandan som förändras eller är det jag som har förändrats, eller så kommer man fram till det är nog både och.

Talare [00:46:26]: Jo, det är ju både och [överlappat tal 00:46:26]. Ja, precis.

Intervjuare [00:46:29]: [skrattar 00:46:29]

Talare [00:46:30]: För att det kan ju vara lika väl jag som har förändrats, har blivit lite halvstirrig sådär va [skrattar 00:46:36] .

Intervjuare [00:46:38]: [skrattar 00:46:39]

Talare [00:46:40]: Nej, jag vet inte, jag har ju kört så mycket på utlandet ensam och, och även med tant där bak, och det ena med det andra, med motorcykel då va.

Intervjuare [00:46:49]: Ja, ja.

Talare [00:46:51]: Och många har varnat mig för att, för det ena och det andra, men jag har aldrig brytt mig vad andra har sagt, utan jag har gjort som jag själv har tyckt va.

Intervjuare [00:46:58]: Ja.

Talare [00:46:59]: Och det har varit bra, jag har alltid varit välkommen och mottagen bra va.

Intervjuare [00:47:06]: Ja.

Talare [00:47:07]: Så att ja, det är nog mycket hur man själv är.

Intervjuare [00:47:10]: Ja.

Talare [00:47:10]: Jag tror det.

Intervjuare [00:47:11]: Ja, jo, som man ropar i skogen får man svar.

Talare [00:47:16]: Ja, precis.

Intervjuare [00:47:17]: Jo men det handlar om hur man möter andra människor mycket, självklart.

Talare [00:47:20]: Ja jag menar det, javisst.

Intervjuare [00:47:22]: Men du har varit och rest mycket med cykel ute i Europa?

Talare [00:47:25]: Ja, det har jag gjort. Jag började ju då 80, 82, började jag köra på, ja, Europa då va, nere i kontinenten då va.

Intervjuare [00:47:39]: Ja.

Talare [00:47:41]: Och det är väl fem år sen jag var nere sist.

Intervjuare [00:47:46]: Oj. Men då, åkte du, var ni flera som åkte tillsammans då eller, åkte du själv?

Talare [00:47:49]: Nej, nej, jag åker ensam.

Intervjuare [00:47:50]: Du åker ensam.

Talare [00:47:51]: Ja, ja. Nej, ska jag ha semester så ska jag ha, då ska jag ha semester.

Intervjuare [00:47:57]: Och det betyder att då behöver du inte ta hänsyn till någon?

Talare [00:48:00]: Nej.

Intervjuare [00:48:00]: [skrattar 00:48:00]

Talare [00:48:00]: Nej, det är så va. Jag har ju sett så många såna episoder va om vi säger.

Intervjuare [00:48:08]: Ja.

Talare [00:48:08]: Bara ett vägkors då nere i Österrike eller var fan som helst va, fyrvägskorsning står det folk i varje, och så ropar dom på åka åt det hållet eller åka åt det hållet, nej vi åker dit, vad fan har dom inte semester, det är ju bara köra! Så får man la ta det när man ska gå och lägga sig på kvällen.

Intervjuare [00:48:28]: [skrattar 00:48:28] Ja, ja.

Talare [00:48:28]: Jag skiter i det, utan jag, jag har sällan uppe karta eller någonting när jag är ute och kör, kan jag titta på kvällen, nu är jag här, undrar vilket håll jag ska åka för att komma dit. Och sådär va. Tar jag det nästa dag.

Intervjuare [00:48:45]: Ja, det är en intressant inställning, gäller det livet överhuvudtaget tycker du? Är det ditt sätt att möta nya människor, nya..?

Talare [00:48:52]: Det är nog så.

Intervjuare [00:48:54]: Företeelser, ja?

Talare [00:48:55]: Det är nog så.

Intervjuare [00:48:57]: Många har väldigt mycket fördomar, man har bestämt sig i förväg hur det ska bli eller, förväntningar, man räknar med att det ska bli, eller?

Talare [00:49:06]: Nej, det har jag inte.

Intervjuare [00:49:08]: Nej.

Talare [00:49:08]: Jag kanske hade det förr, kanske, det, nej, det tror jag inte.

Intervjuare [00:49:11]: Nej.

Talare [00:49:11]: Men idag har jag inte det i vilket fall, utan, jag tar det som det kommer.

Intervjuare [00:49:15]: Ja. Ja.

Talare [00:49:17]: Och är det inte bra, ja då får jag lösa det då va.

Intervjuare [00:49:19]: Ja, just det.

Talare [00:49:20]: Får jag göra, eller också får jag låta det vara, helt enkelt va.

Intervjuare [00:49:23]: Det låter som att du inte oroar dig så mycket i förväg.

Talare [00:49:26]: Nej, det, jag tar dagen som den kommer va.

Intervjuare [00:49:28]: Ja, ja. Mm.

Talare [00:49:31]: En dag i taget.

Intervjuare [00:49:31]: Ja.

Talare [00:49:33]: [skrattar 00:49:33]

Intervjuare [00:49:37]: Ja, du, jag tror att vi har tagit dom flesta. Jo, om du fick ordna ditt liv precis som du ville ha det.

Talare [00:49:47]: Vad sa du?

Intervjuare [00:49:47]: Om du fick ordna ditt liv precis som du ville ha det, hur skulle det se ut då?

Talare [00:49:57]: Å herre jösses... nä jag tycker mitt liv är ganska bra som det är.

Intervjuare [00:50:02]: Ja.

Talare [00:50:03]: Friska barn och friska barnbarn och frisk barnbarnsbarn och, jag menar jag tycker jag har det så jävla skönt.

Intervjuare [00:50:13]: Ja.

Talare [00:50:13]: I dagens läge va.

Intervjuare [00:50:15]: Ja.

Talare [00:50:16]: Och ekonomiskt för mig själv, inga problem.

Intervjuare [00:50:23]: Nej.

Talare [00:50:26]: Jag menar, jag har det jag behöver.

Intervjuare [00:50:31]: Ja.

Talare [00:50:35]: Och, ja. Något annat, det, jag är nöjd med det va. Jag är nöjd.

Intervjuare [00:50:44]: Härligt.

Talare [00:50:44]: Jag är ingen som går och jagar en massa grejor va, för att man ska ha va. Okej, nu har jag två motorcyklar va, och en bil va.

Intervjuare [00:50:53]: Mm. Mm.

Talare [00:50:53]: [suckar 00:50:54] Men istället för att sitta och drecka en massa brännvin va, så har jag ju dom va.

Intervjuare [00:51:00]: Ja, jaa. Det måste ju varit en stor förändring utav ditt liv när du slutade dricka.

Talare [00:51:06]: Ja, det är klart.

Intervjuare [00:51:07]: Ja.

Talare [00:51:08]: Förr, var jag ju tvångsmässig förut va.

Intervjuare [00:51:11]: Ja.

Talare [00:51:11]: Jag lurade ju mig själv, ljög för mig själv varje dag, gjorde jag.

Intervjuare [00:51:16]: Jaha.

Talare [00:51:16]: Idag ska jag visst inte köpa nåt, men när jag slutade så stod jag utanför bolaget.

Intervjuare [00:51:22]: Ja, jajaja. Men du fixade jobba och så hela tiden?

Talare [00:51:26]: Ja, ja.

Intervjuare [00:51:27]: För det är många som går in i ett missbruk och så bara rasar allting.

Talare [00:51:27]: Ja, nej nej nej, jag hade jobbet som en stöttepelare om vi säger.

Intervjuare [00:51:34]: Ja, jaja. Det som höll dig uppe.

Talare [00:51:36]: Ja, visst, precis. Så att... var ju tur att man inte gick ännu längre va, så man miste jobbet va. Då hade det varit kört, totalt.

Intervjuare [00:51:49]: Ja, jaja. Och sen att du fick stöttning då.

Talare [00:51:55]: Ja.

Intervjuare [00:51:55]: Både ifrån din familj och och den här tjejen och även Volvo då tydligen.

Talare [00:51:59]: Jajamen.

Intervjuare [00:51:59]: Det kanske är det man behöver i ett sånt läge.

Talare [00:52:00]: Jajemen.

Intervjuare [00:52:02]: Att någon som pushar en, att, alltså, stöttar.

Talare [00:52:06]: Jaja, det, det var så jävla gött liksom när man hade kommit över den grejen hemma då och pratat igenom alltihop, ungarna fick säga sitt och alltihopa det här va.

Intervjuare [00:52:22]: Ja.

Talare [00:52:23]: Och sen då, och gå hit upp till läkaren, och säga att jag vill ha hjälp.

Intervjuare [00:52:33]: Oj, oj, det var stort.

Talare [00:52:36]: Men vad gött det var [skrattar 00:52:38]

Intervjuare [00:52:38]: A, jag förstår. Vow.

Talare [00:52:42]: Så att. Jaha han hade väntat på mig faktiskt. [skrattar 00:52:47]

Intervjuare [00:52:50]: Han hade väntat på dig, mm.

Talare [00:52:54]: Så det kändes gött.

Intervjuare [00:52:57]: Ja.

Talare [00:53:02]: Jaha. Nej det... det var en befrielse liksom att få klarat av alltihopa det va. Sen var det bara sätta sig i bilen och åka upp och låta dom ta hand om ett. Och liksom, överlämna sig själv va.

Intervjuare [00:53:24]: Att ge upp och kunna börja...

Talare [00:53:27]: Ja visst, jaja.

Intervjuare [00:53:27]: Fantastiskt. Ha, är det någonting sådär som du tycker att vi har glömt eller någonting du skulle vilja säga eller?

Talare [00:53:37]: Jag tycker att vi har pratat som fan.

Intervjuare [00:53:40]: [skrattar 00:53:40] Ja det är så.

Talare [00:53:44]: Nej, det är ingenting så direkt, det är det inte. Jag, jag är jävla dålig på att liksom prata såhär va, men.

Intervjuare [00:53:51]: Det tycker jag inte alls.

Talare [00:53:52]: Ja, är det någon som frågar va, då kan jag svara på det va.

Intervjuare [00:53:57]: Ja nej jag känner mig jättenöjd.

Talare [00:53:59]: Ja, vad bra.

Intervjuare [00:53:59]: Du ska ha stort tack, vi ger oss där.

[bandningen slutar]